

Formanden:

Hr. Villy Søvndal for et sidste spørgsmål.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes ikke, at udenrigsministeren behøver at blive så primitiv i sin optik, for så primitiv er udenrigsministeren jo ikke i virkeligheden.

Bare det til den sidste svada og med hensyn til alternativet til den krig, som Bush havde besluttet sig for formentlig over et år i forvejen, som han havde overtalt Blair til at stå side om side i, og som han havde overtalt den danske statsminister til at være med i, hvorefter udenrigsministeren, tror jeg, lidt modvilligt slæbte sig med hen til det der bord, som ikke så særlig pynteligt ud i forhold til FN, i forhold til internationale retsregler og sådan noget. Modsætningen var jo ikke, om man ønskede, at Saddam Hussein skulle blive, eller ingenting. Alternativet var det, våbeninspektørerne bad om, nemlig mere tid. Alternativet var at samle en koalition af lande i verden. Derfor er det simpelt hen en fuldstændig falsk modsætning, som udenrigsministeren sætter op. Og det forstår jeg egentlig ikke at udenrigsministeren vil, for udenrigsministeren, er jeg sikker på, ved bedre.

Kl. 14.15

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, det er en meget interessant diskussion. Den går jeg også meget gerne ind i og fortsætter meget længe, for det er jo faktisk det, det drejer sig om: Havde man det strategisk rigtige tidspunkt til at få opfyldt FN's krav til Irak i marts måned, eller ville det glide ud?

Her er det altså min vurdering, at det ville være gledet ud. Det betyder så også, at han havde siddet med sine massegrave og stadig væk kunne grave flere ned i dem. Det kan ingen af os vide i dag, det er klart, det er jo den slags, man skriver historien om. Men min vurdering er altså, at det var gledet ud, og derfor var det det rigtige at få stoppet Saddam Hussein, der ikke ville samarbejde med FN på det tidspunkt.

Så mener jeg altså også, at vi i dag skal være glade for, at Saddam Hussein er væk. Vi kan jo også se med disse forfærdelige og tragiske overfald, der hele tiden finder sted på omverdenen, der prøver at stabilisere Irak, at det er et regime, som ønsker at lave maksimalt kaos for et tyranniseret folk. Men jeg siger slet ikke, at hr. Villy Søvndal vil forsvare det.

I dag er der dræbt adskillige italienske soldater, og det er dybt tragisk. Røde Kors er blevet

angrebet. FN er blevet angrebet. Det er jo altså vanvittige kræfter, der har prøvet at holde Irak og prøvet at få Irak. Og så synes jeg ikke, vi skal fortryde, at vi altså er nogle stykker, der har syntes, det var nødvendigt at befri Irak og befri Iraks folk, når vi kan se, hvem det er, der prøver at forhindre befrielsen. Det er ikke folk, jeg ville være venner med, og det ville hr. Villy Søvndal jo heller ikke.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 510

8) Til trafikministeren af:

Arne Toft (S):

»Hvornår har ministeren tænkt sig at fremsætte lovforslag om nedlæggelse af Løgstørbanen?«

Skriftlig begrundelse

Banen har ikke været i brug de sidste 4 år og forfalder mere og mere. Banesporet bliver stadig mere tilgroet og har nogle steder nærmest karakter af en losseplads. Afmærkningerne på banen og ved overskæringerne er i stadig mere forfald. Denne afmærkning af de mange offentlige eller private overkørsler er misvisende og måske endog farlig for trafikanterne, når banen ikke benyttes. Banestrækningens nuværende tilstand er derfor både til gene for trafikken på vejene, for borgerne, der bor langs banen, og for kommunerne, den gennemløber, i deres byplanmæssige dispositioner.

Arne Toft (S):

Det handler jo om nedlæggelsen af Løgstørbanen. Banen har ikke været i brug de sidste 4 år og forfalder mere og mere. Banesporet bliver stadig mere tilgroet og har nogle steder nærmest karakter af en losseplads. Afmærkningerne på banen og ved overskæringerne er i stadig mere forfald.

Denne afmærkning af de mange offentlige og private overkørsler er misvisende og måske endog farlig for trafikanterne, når banen ikke benyttes. Banestrækningens nuværende tilstand er derfor både til gene for trafikken på vejene, for borgerne, der bor langs banen, og for kommunerne, den gennemløber, i deres byplanmæssige dispositioner.